

Κρατεῖν ὁ δ' αἰμων, ἀλλὰ τ' ἑωνημόρον,
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ταῦτα τῶν Λοξία
 Ὅς Θεσιφδέϊ ξίποδ' ἐκ χρυσιλά-
 του,

Σχόλια. Κρατεῖν, ἐξουσιάζειν.

B I S E T V S. Ὁ δ' αἰμων. ἢ τύχη. adde οὐ μύθοι ἢ φύσις, ἀλλ' ὁ τ' ἑθνῶν νόμος, καὶ ἡ τύχη τῶς ἀνθρώπους τοῖς ἀνθρώποις δ' ἄλλως ποιεῖ. καὶ γὰρ, ὡς φησιν Ἀριμύσπελος, εἰ πᾶσι τ' δαλείας ἔρω, Δαλεία ἔστιν ἑθνικὸς νόμος δ' ἄτυπωσης, ἐξ ἧς τις ὑποβάλλει τῇ ἑτέρῃ δαειστοτεία, ὑπεναντίον τ' φυσικῶς νόμου. ἢ γὰρ φύσις ἐλευθέρως πάντα προήγαγε. ἢ τ' πολέμιων ὀπίνοια τ' δαλείαν ἐφεῦρεν. ὁ γὰρ πολέμου νόμος κτήμα τ' κρατούτων τῶς νενικημένους ἐξ' ἑλέει.

G E R A R D V S. Ὁ δ' αἰμων.] Apud Græcos δαίμων, τύχη ἑμαρμύθη, sic ἑπαμφοτερίζεις, id est, modo in bonâ, modo in malâ partē accipiuntur, ut apud Latinos Fortuna, fatū, genius; utro autē modo accipiēda sint, vel ex cōpositionē cognoscas, εὐδαίμων, ἀγαθοδαίμων, genius bonus, bona fortuna. Cōtrâ κακοδαίμων, δυσδαίμων, geni' malus, aduersa fortuna. vel ex orationis argumento colligas, ut hīc: nō dubiū enim quin δαίμων, fortunā notet iniquâ, quæ pro suo arbitrio, nō autē Carionis merito, Carionē cordatū hominē imprudenti Chremylo subiecisse videatur. Adiecit poëta articulum ὁ, quo excellētia & maiestas quædam significatur, ut sit ὁ δαίμων, fatū illud ineuitabile, Fortuna illa quæ in rebus humanis bonorum & malorum author censetur, ne quis Carioni seruitutem exprobet, Diis imputandam & fati, quibus impellentibus Carion in hoc vitæ genus incidit.

Σχόλια. Τὸν ἑωνημόρον.] ἀντὶ τ' τὸν ὀνημόρον δὲ τ' ὀνημαί. λέγεται γὰρ δὲ τῆς αὐτῆς φωνῆς τὰς τ' ῥήματος κλίσεις. τ' ἡ ὀνηματος τὸ πηλητωτικὸν ἐκ ἔστιν ὀνημόροι. διὸ μεταβαλόντες αὐτὸ ἐπὶ ἑτέραν φωνὴν ποιήμαροι λέγεται ἀπλημοί. ἀλλως, διχῶς εὐρηται τὸ ἑωνημαί καὶ ἐπὶ τ' ἡγορακότος, καὶ ἐπὶ τῆ ἡγορασμένη, καὶ ἐπὶ τῆ μὲν ἡγορακότος ὡς ἐπ' αὐθιγα, ἐπὶ τῆ ἡγορασμένη, ὡς πῶρα Συμεσίω. ἢ γὰρ λαῖς ἀνδράποδον ἢ Καρικὸν ἐκ Σικελίας ἑωνημένον. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα.] καὶ ταῦτα μὲν δὴ τῶν ἔχει τὸν πρῶτον. ἔστι τ' τὸ χῆμα δαειστικὸν τῆς πρῶτης δειστοίας.

G E R A R D V S. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ.] vocula hæc καὶ μὲν δὴ, significat, & certē quidem, si καὶ λέξιν reddas. Atticus mos est multas particulas ornatus, non necessitatis gratia componere. Καὶ ταῦτα. ἴ. ἔστι ταῦτα. Et hæc sanè sunt hæc, id est, prorsus qualia esse dixi. Confirmat Carion, quod hæcenus miffitauit, simul ad aliud pergīt.

Σχόλια. Τῶν Λοξία.] Τῶν Ἀπόλλωνι. ἦτοι τῶν λοξῶν ἰαν πέμποντι. λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός. ἢ τῶν λοξῶν πορείαν ποικιμένων. ὁ αὐτὸς γὰρ ἔστι τῶν ἡλίω.

G E R A R D V S. Λοξίας.] Apollinis est eponymum, illi, ut nonnullis placet, propterea inditum, quod Apollinis id est Solis via sit λοξή, id est, obliqua. Nam ab oriente per meridiē fertur in occidentē via inflexa & curua. Sunt quibus videatur probabilius ideo λοξίαν appellari, quod eius respōsa tortuosa ferē essent, & obscura. Quale illud fuit Lacedæmonis datū, fore scilicet ut argēteo ararent vomere, si Pliftonacta suū regē ex alieno solo in suū non reducerent. Significabat enim hoc verborū inuolucro, inutilem agrorum cultum, frugum penuriam, & earum pretium intolerabile futurum: non secus quàm si in ipsa agricolatione argenteis vterē-

A Sed ei, qui pretio est mercatus, concesserit.
 Atque hoc ita, ut dixi, me Castor sese habet.
 De Apolline autem, qui ex tripode suo aureo
 Ambigua solet responsa dare querentibus,

tur instrumentis. Olim sanè quod inuolūtius & intellectu difficilior inueiebant, de eo dicebant, Ταῦτα δὲ ὅ, τ' ἔστιν, ἐστὶ ἀν' Ἀπόλλων μάθει, id est, Hæc quid sibi velint, ne Apollo quidem intelligat.

Σχόλια. Ὅς Θεσιφδέϊ ἐπ' αἰμοῦ (αὐτὸ τῆ φράσει. ἢ ἢ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθήμενη χρησμοῦ εἰσαλεῖ) τ' τὸ μέρος ἐν ᾧ καθήται, ὁλμος. ἀλλως, ἐπὶ ποδὶ χεῖται ὁ Ἀπόλλων μαντεῦόμοσος δ' ἄτις τρεῖς κληροῖ τ' παραμάτων, ὡς τὸ, Ὅς τ' ἡ δ' ἴστα τ' ἑόνια, τὰ τ' ἑσόμενα, πρὸ τ' ἑόντα. τινὲς τ' ἔτι φασὶ κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν πρὶ ποδῶ. ἀλιεῖς ἐν Μιλήτῳ τινὲς μισθὰ βόλον ἐπὶ ῥήτορον, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον εἴη τῶ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. συμβέβηκε γοῦν ἀντὶ ἰχθύων τρίποδα χρυσοῦ ἀλιεῖς εἶναι αὐτοῦ τῶ δικτύῳ. ἐφίλονέκουσιν οὐ πρὶ ἀπὸ, οἱ μὲν ἀλιεῖς ὡς ἰχθύς πεπράκασιν, ἐ τρίποδα. οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνὸν, καὶ πᾶν ὅτι τύχοι ὀνήσαντο. ἔτι οὐκ αὐτῶ φιλοσοφικῶν, ἐδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα ὁ τ' ἀνέειπεν αὐτοῖς ταῦτα. Ἐκρονε Μιλήτῳ τρίποδος ἀλιεῖς ἐρωτᾶς. Ὅς ἔφη πάντων πρῶτος, τέτρω τρίποδα δός. προσήγαγον οὐκ αὐτὸν τοῖς ἐπὶ τῶ βροῖς. ἕκαστος δὲ τέτων παρητέτο (βροῖς ἔ), διόπερ ἐγνώκασιν ὡς βρωτέρω πάντων, ἀναθῆναι αὐτὸν τῶ Ἀπόλλωνι. ὕδεν φασὶν ἐχμῆναι αὐτὸν τὸν τρίποδα. ἢ τ' λέξις ἡτυμολογῆται ἢ πῶρα τὸ θεοπεδωδῆ, ἢ πῶρα τὸ πῶρα διομαντίν ἐκείτης μαντείας ἀγειν. χρυσοῦ δὲ ἔστιν ὁ τρίπους, ὅτι τιμία ἢ ὑλη. καὶ οἱ ἀδόμενοι χρησμοὶ τίμοι. καὶ τὰ μὲν πρὶ τῶ πυθῆς τρίποδος δειφορίας ἰσορέμενα, ἐν τοῖς Πινδάρῳ ὕμνοις εὐχαίρως ἡμῖν διέλπηται. ὃν δὲ τρῶπον τὸ ἐν Δελφοῖς εὐρέθη μαντεῖον, Διόδωρος ἐν τῶ ἐκκρημνιστῶ τῶ ἰσοριῶν βιβλιοθήκης ἔτω πῶς φησιν. ὄντος γὰρ χάσματος ἐν τέτρω τῶ πῶρα καὶ ὃν ἢ τὸ ἀδύτον, ἔπει τῶτον γενομένην ἀγῶν, δ' ἔτι τὸ μήτω κατοικεῖσθαι τῶς Δελφῶς, αἰετῶ τῶ χάσματι πῶρα προσεῖδαν ἔπει πρὸς ἐλεῖσαν αὐτῶ σπιρτῶν θαυμασῶς, καὶ προσεῖδαν φωνῶ δειφορον. τὸν δὲ ποιμένα θαυμάσαι καὶ προσελθόντα τῶ χάσματι ταῦτο παθεῖν τῶς αἰξί, καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. τῆς δὲ φήμης δειφοροβείσης, πλείους ἀπαντῶν ἐπὶ τῶτον τὸν τόπον. καὶ τῶς πλησιάζοντας ἐνθεσιάζειν. δι' αὐς αἰτίας, νομισθῶναι τῆς γῆς ἔ), τὸ χρυσοῦ ἡρίον, καὶ πολλῶν ἀφανισμένων δειφῶ ἐνθεσασμὸν, προσήτην μίαν κατασῆσαι. ταῦτη δὲ κατασκευασθῶναι μηχανῶν, ἐφ' ἢ, ἀναβαίνον ἀσφαλῶς μαντεύεσθαι, ἔχον τρεῖς βάσεις, ἀφ' ὃν αὐτῶ τρίποδα κληθῶναι. Θεσιφδέϊν δὲ τὸ ἀρχαῖον παρθένον λέγεται δειφῶ τὸ ἀγνόν. ὕσερον δὲ, Ἐχεκράτη τῆς χρυσομολογῆσης ἰραδῶν δειφῶ τὸ κάλλος, καὶ σὺν ἀρπάζαντα βιάσθαι, διὰ νομοθετῆσαι τῶς Δελφῶς γυναικα πεντήκοντα ἐπὶ παρθενηκῶ σκευῆ χρυσοῦ ἡριάζειν καθάπερ ὑπόμνημα τῆς παλαμᾶς προσήτιδος.

C ὡς ἰχθύς πεπράκασιν, ἐ τρίποδα. οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνὸν, καὶ πᾶν ὅτι τύχοι ὀνήσαντο. ἔτι οὐκ αὐτῶ φιλοσοφικῶν, ἐδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα ὁ τ' ἀνέειπεν αὐτοῖς ταῦτα. Ἐκρονε Μιλήτῳ τρίποδος ἀλιεῖς ἐρωτᾶς. Ὅς ἔφη πάντων πρῶτος, τέτρω τρίποδα δός. προσήγαγον οὐκ αὐτὸν τοῖς ἐπὶ τῶ βροῖς. ἕκαστος δὲ τέτων παρητέτο (βροῖς ἔ), διόπερ ἐγνώκασιν ὡς βρωτέρω πάντων, ἀναθῆναι αὐτὸν τῶ Ἀπόλλωνι. ὕδεν φασὶν ἐχμῆναι αὐτὸν τὸν τρίποδα. ἢ τ' λέξις ἡτυμολογῆται ἢ πῶρα τὸ θεοπεδωδῆ, ἢ πῶρα τὸ πῶρα διομαντίν ἐκείτης μαντείας ἀγειν. χρυσοῦ δὲ ἔστιν ὁ τρίπους, ὅτι τιμία ἢ ὑλη. καὶ οἱ ἀδόμενοι χρησμοὶ τίμοι. καὶ τὰ μὲν πρὶ τῶ πυθῆς τρίποδος δειφορίας ἰσορέμενα, ἐν τοῖς Πινδάρῳ ὕμνοις εὐχαίρως ἡμῖν διέλπηται. ὃν δὲ τρῶπον τὸ ἐν Δελφοῖς εὐρέθη μαντεῖον, Διόδωρος ἐν τῶ ἐκκρημνιστῶ τῶ ἰσοριῶν βιβλιοθήκης ἔτω πῶς φησιν. ὄντος γὰρ χάσματος ἐν τέτρω τῶ πῶρα καὶ ὃν ἢ τὸ ἀδύτον, ἔπει τῶτον γενομένην ἀγῶν, δ' ἔτι τὸ μήτω κατοικεῖσθαι τῶς Δελφῶς, αἰετῶ τῶ χάσματι πῶρα προσεῖδαν ἔπει πρὸς ἐλεῖσαν αὐτῶ σπιρτῶν θαυμασῶς, καὶ προσεῖδαν φωνῶ δειφορον. τὸν δὲ ποιμένα θαυμάσαι καὶ προσελθόντα τῶ χάσματι ταῦτο παθεῖν τῶς αἰξί, καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. τῆς δὲ φήμης δειφοροβείσης, πλείους ἀπαντῶν ἐπὶ τῶτον τὸν τόπον. καὶ τῶς πλησιάζοντας ἐνθεσιάζειν. δι' αὐς αἰτίας, νομισθῶναι τῆς γῆς ἔ), τὸ χρυσοῦ ἡρίον, καὶ πολλῶν ἀφανισμένων δειφῶ ἐνθεσασμὸν, προσήτην μίαν κατασῆσαι. ταῦτη δὲ κατασκευασθῶναι μηχανῶν, ἐφ' ἢ, ἀναβαίνον ἀσφαλῶς μαντεύεσθαι, ἔχον τρεῖς βάσεις, ἀφ' ὃν αὐτῶ τρίποδα κληθῶναι. Θεσιφδέϊν δὲ τὸ ἀρχαῖον παρθένον λέγεται δειφῶ τὸ ἀγνόν. ὕσερον δὲ, Ἐχεκράτη τῆς χρυσομολογῆσης ἰραδῶν δειφῶ τὸ κάλλος, καὶ σὺν ἀρπάζαντα βιάσθαι, διὰ νομοθετῆσαι τῶς Δελφῶς γυναικα πεντήκοντα ἐπὶ παρθενηκῶ σκευῆ χρυσοῦ ἡριάζειν καθάπερ ὑπόμνημα τῆς παλαμᾶς προσήτιδος.

G E R A R D V S. Θεσιφδέϊ θέσια ἀδει] Res diuinas canit: oracula enim ferwē omnia metro ædebatur. Proditum est memoriæ Daphnen Tiresiæ filiam apud Delphos carmine vsque adeo excellenti vaticinātā, ut Homerus ipse multa ex illius carminibus in suum poëma trāstulerit. Τρίποδος.] Locus oraculorum spelūca erat profunda, obliquē ducta (vide Apollinē λοξίαν dici posse crediderunt) de qua, efflante numine, aura mittebatur in supernū os antri cui tripus inuinebat. Erat tripus κρατήρ μέγας τρεῖς βάσεις ἔπὸς ἔχων, id est, vastus crater, & velut lebes tribus pedibus subnixus. In tripodem virgo Apollini sacra conscendebat: illinc, hausto diuinationis